

PINTZA GORRIAK

Halako batean, atzera begiratu nuen eta zine-azeteko azkeneko eserlekuetan karramarroak zeuden, adi-adi filma noiz hasiko zain. Nik ezin sinetsirik hor zeuden eta pelikula hasterao soinu arrotzak egiten eta mugitzen hasi ziren. Pelikula asko gustatzen zitzaizela ematen zuen, begirada disdiratsua zutelako pantailan.

Ez dakit zergatik, baina ez ninduen harritzen karramarroak egotea. Bere pintza gorriekin ezertasunaz hartzen zituzten palomitatek. Bat-batean norbaitek hitz egin zidan, ordea, ez zegoen inor gehiago ni eta karramarroak izan ezik. Atzera begiratu nuen berriro atximaurka nabaitu nuelako nire lepoan. Inor ez, alabaina ezker besoan aurrotatu nurean nire esku pintzadun handiago eta gorriago bat ezin nuen poltsikoan sartu.

Kantauri